

Abstrakt

Hlavním tématem této práce je řízení o evropském platebním rozkazu, které bylo vytvořeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu. Tato práce ale také popisuje události předcházející přijetí nařízení, postup přijímání nařízení, jakož i vývoj obsahu jednotlivých ustanovení nařízení a obsah skutečně přijatého závazného nařízení.

V této práci je evropský platební rozkaz rovněž porovnáván s vnitrostátní úpravou řízení o vydání platebního rozkazu v České republice, Francii a Německu. Výběr těchto zemí nebyl nahodilý. Česká republika byla vybrána, neboť práce je psána v českém jazyce, v České republice a v České republice bude rovněž publikována. S ohledem na to se autorka domnívá, že většina potenciálních čtenářů této práce bude znát český platební rozkaz lépe jakýkoli jiný. Tato skutečnost je také hlavním důvodem, proč je český platební rozkaz popisován na samém začátku této práce. Rozhodnutí zabývat se také německou a francouzskou úpravou řízení o platebním rozkazu byla dáno zejména z toho důvodu, že Evropská komise tvrdí, že francouzský „injonction de payer“ a německý „Mahnverfahren“ byly dvěma nejvýznamnějšími zdroji inspirace pro evropský platební rozkaz.

První kapitola se zaměřuje na pojem platebního rozkazu v obecné rovině. Tato kapitola také obsahuje popis stávající zákonné úpravy týkající se platebního rozkazu v České republice, a to včetně popisu nového elektronického platebního rozkazu a zvláštních rozkazních řízení podmíněných existencí směnky nebo šeku.

Kapitola 2 obsahuje shrnutí nejvýznamnějších událostí předcházejících zákonodárné

iniciativě vedoucí k přijetí nařízení. Tyto události zahrnují doporučení Rady Evropy, tzv. Stromův návrh, rozšíření Smlouvy o založení Evropských společenství o možnost přijímat opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech. Kapitola se také zaměřuje na závěry zasedání Evropské rady v Tampere v roce 1999, které se týkají evropského platebního rozkazu, jakož i na společný program Komise a Rady o opatřeních vedoucích k implementaci principu vzájemného uznávání rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

Kapitola 3 charakterizuje na jednotlivá stádia legislativního procesu. Na začátku kapitoly je uveden přehled stádií společného postupu podle článku 251 Smlouvy o založení Evropských společenství v tomto konkrétním případě. Ostatní části dále podrobně popisují zelenou knihu Komise, která otevřela všeobecnou diskuzi právě mimo jiné o řízení o evropském platebním rozkazu, první návrh nařízení, stanovisko Evropského parlamentu a stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru, jakož i společný postoj Rady a stanovisko Komise k tomuto společnému postoji Rady.

Kapitola 4 popisuje obsah nařízení v obecné rovině. Obsahuje i oddíl pojednávající o nařízení jako o součásti budování prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Dále je pojednáno i o pojmu nesporného nároku, všeobecných názorech na vymáhání nesporných nároků v jednotlivých členských státech. Samostatně jsou zhodnoceny i žádoucí vlastnosti navrhovaného řízení o evropském platebním rozkazu ve vztahu ke klíčovým principům fungování Evropské unie - principům subsidiarity a proporcionality.

Kapitola 5 je nejrozsáhlejší a nejdůležitější kapitolou této práce, proto dosahuje cca třetiny obsahu této práce. Kapitola je zaměřena na jednotlivé vlastnosti, které řízení o platebních rozkazech vykazují, a vlastnosti samotného řízení o evropském platebním rozkazu. Tato kapitola obsahuje také analýzu možných řešení ohledně modelu řízení o platebním rozkazu a porovnává postoj Komise, Evropského parlamentu a Evropského hospodářského a sociálního výboru se skutečně přijatým textem nařízení. Pojednání

o těchto vlastnostech se týká nejen vymezení pojmu řízení o platebním rozkazu, ale také použitelnosti evropského platebního rozkazu v přeshraničních případech, určení vhodného soudu, povinnost předkládat v rozkazním řízení důkazy a požadavky týkající se doručení platebního rozkazu, požadavky týkající se odporu či možnost žádat o přezkoumání evropského platebního rozkazu ve výjimečných případech.

Kapitola 6 uzavírá část, která se převážně věnuje řízení o evropském platebním rozkazu. Popisuje vnitrostátní prováděcí předpisy v České republice, Francii a Německu, které s řízením o evropském platebním rozkazu souvisejí. Tato kapitola také odhaluje odlišnosti řízení o evropském platebním rozkazu vyplývající z národních specifik v jednotlivých státech, které mohou nastat i v řízení o evropském platebním rozkazu sjednoceném evropským nařízením.

Kapitola 7 obsahuje popis vnitrostátní úpravy francouzského řízení o platebním rozkazu. Struktura této kapitoly se velmi podobá struktuře kapitol pojednávajících o vlastnostech českého a evropského řízení o platebním rozkazu. Kapitola obsahuje zejména popis základních rysů, rozsah možného využití řízení o platebním rozkazu, postup při určování příslušného soudu, předpokládaná stádia a klíčové prvky řízení, včetně podání návrhu, vydání platebního rozkazu a následky případného odporu a další důsledky.

Struktura kapitoly 8 je velmi podobná kapitole 7, neboť popisuje řízení o platebním rozkazu v Německu. Nejvýznamnější odlišnosti kapitol 7 a 8 spočívají v tom, že řízení o platebním rozkazu v těchto dvou státech uplatňovaná vycházejí z odlišných modelů řízení. Zatímco francouzské řízení o platebním rozkazu se řadí k jednofázovému důkaznímu modelu řízení, německá úprava vychází z nedůkazního dvoufázového modelu řízení o platebním rozkazu, ve kterém se sice nepředkládají důkazy, ale vydávají se dvě rozhodnutí. V těchto souvislostech je zajímavé srovnání francouzské a německé úpravy s českou právní úpravou platebního rozkazu, neboť ta pro účely vydání platebního rozkazu nejen nevyžaduje předkládání důkazů, ale ani nepředepisuje vydání

dvou rozhodnutí.

Klíčová slova: *evropský platební rozkaz, český platební rozkaz, francouzský platební rozkaz, německý platební rozkaz*